

Líbezná

Michal David

1. To jsem kráčel tenkrát ani nevím kam,
nutno podotknout, že šel jsem zcela sám,
bez klobouku bos, před sebou jen nos,
šel jsem tenkrát ani nevím kam.

2. Šel jsem ve snách, takže jsem nic nevnímал,
kdybych vrazil do zdi, šel bych stále dál
a pak jsem spatřil jí, tu dívku parádní
a já ji v duchu příjmení hned dal.

R: Líbezná, líbezná, tak krásně k ní šlo tohle příjmení
a já se těšil jak ho ocení,
až půjdu někdy těsně vedle ní,
líbezná, líbezná, i její láska jistě bude stejná
a na oplátku moje neochvějná, líbezná, líbezná.

3. Potom jsem se zeptal jaké že má jméno,
musím přiznat, že jsem se ptal trochu s trémou
a ona řekla já, já jsem Líbezná
a já věděl, že dál už půjde se mnou.

R:

4. Na na na na na na na na na na na
(do ztracena)